

JÓ HÍR

IV. évfolyam, 10. szám
2007. október 24., szerda
Ára: 174 Ft

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

„Vigyázzatok, és őrizkedjete minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete.” (Lk 12,13-21)

„Nagyszerű dolgokat művel karja erejével”

TARTALOM:

<i>Kvanduk Frigyes</i> „Nagyszerű dolgokat művel karja erejével”	3
<i>Kajtárné Tiborcz Mária</i> Visszatekintő	4-7
<i>Kajtár Edvárd</i> Rózsafüzért imádkoztunk	7
<i>Gesztesy András</i> Kapisztrán Szent János	8
<i>Bözsi néni (Bernadett nővér)</i> Kis Szent Teréz látogatása Bözsi néninél	9
<i>Gulner János</i> Halottak napjára	10
<i>Ivasivka Mátyás</i> Kodály Zoltán és Pécs	11-12
<i>Dr. Schmidt Pál</i> Kultúrát a politikába!	13-14
Kodály-emlékdíjat kapott Ivasivka Mátyás	14
Ifjúság	15
Pécsszabolcs temploma	16-17
Közlemények	18-19
<i>Címlap:</i> Római Katolikus templom, Kővágóöttös	

Alapító: A pécsi megyéspüspök
 Felelős szerkesztő: Fazekas Orsolya
 Szerkesztőbizottság:
 Bognár Attila, Garadnay Balázs,
 Gesztesy András, Kajtár Edvárd,
 Kajtárné Tiborcz Mária,
 Kvanduk Frigyes, Takács Gábor
 Szerkesztőség:
 7621 Pécs, Szent István tér 23.
 E-mail: sajtouiroda@pphf.hu
 Fotó: Fazekas Orsolya
 Layout: Komáromi Csaba
 Felelős kiadó: Fény Kft.
 Pécs, Janus Pannonius u. 11.
 Nyomda: Páskum Nyomda, Szekszárd

Kvanduk Frigyes

A mi világunk az előző koroktól talán abban különbözik - természetesen sok más közepette, hogy tud másolni. Az ókorban, középkorban könyvet másoltak, de saját világuk szerint díszítették. A mi korunk embere másol; szöveget, lemezt, képet, stb. - talán mindent. De nem tudja másolatként felfogni a szeretetet, nem elég a másik ember „fényképe” - az eredeti az egyetlen elfogadható. Éppen így nem elegendő a szentek ízesített másolata sem.

Mindent tudunk másolni, de nem tudjuk másolni a szentet(ket), nem tudjuk másolni az eredeti emberi szívet. Ezzel a kérdéses helyzettel már önmagunk és hitünk középpontjában vagyunk. A szentek - szentté avatottak, vagy nem - mindannyian eredeti kapcsolatot mutatnak fel az Istennel. Sajátost és nem egy megjátszott sajátost: a szentség az ő életük, nem a véleményük, nem a gesztusaik, nem a megoldásaik - Ők a szentek. Ez a tény semmiféle általánosítást nem bír el. Ha az Ő életük eredeti szent mivolta nem is határozható meg, az azért leírható, hogy milyen akadályokon - kísértéseken jutottak át. Egyben az Ő tapasztalataikból szeretnénk „kiolvasni” a mi emberi veszélyeztetettségünk világát.

Szeretünk eszközöket, erőket, pénzt birtokolni. A kicsit is gondolkodó ember számára ezeknek önmagukban nincs mindent elsöprő erejük. De lehet velük - sokszor szükséges - hatást gyakorolni. Sőt lehetnek ezek a tárgyak önkényes szándékaink romboló eszközei. A gazdagság, a hatalom utáni vágy emberlétünk első és legalapvetőbb kísértése. A szentek, de minden Istent kereső ember legbensőbb vágya, hogy Őt magukban hordozzák. Ez szentség, de kísértés is egyben; mert szeretné Istent hatalmába keríteni. Isten azonban mindig kisiklik a kezünkől, nem lehet kényszeríteni vagy úgy fogva tartani, ahogy szeretnénk. Ha a birtoklás ilyen útján járunk, akkor az életben a szent (élet) lecsúszik a lényegtelenbe. A szentség tehát egy olyan készség, amelyet a kitartás, a várakozás, a karok kitérése fémjelez. A szentek megtapasztalták a várakozásban Isten közelségét rejtettségében megélni. Ebben a rejtett közelségben a szentek megtanulták, hogy az egész szívük újból és újból Istentől függ - Istenen függ.

A szentek „tudásában” világossá lesz, hogy ember létünket ott kell keresni, ahol a szabadság, befogadás, ajándékozás történik. Vagyis olyan területen, ahol kezdjük elvonni

magunkat, birtoklás, rendelkezés és kényszerítés világából. Az ilyen személy bizonyíték arra, hogy van még valami más is, mint amit kikényszeríthetünk, hatalmunk alá vehetünk.

Életünk egyik leghatalmasabb kísértése: csatlódnival abban, ami a legdrágább nekünk, amit gyökerével elfogadtunk. Azt szeretnénk, hogy amit erősnek, igaznak éltünk meg, az mindenkinek az legyen. De az igazit, az eredetit nem lehet bebizonyítani, hanem olyan mértékben fénylik fel, ahogy tisztul odaadásunk. Ember létünkben van egy mélység, ahol az ajándék egészen egyéni; csak egyetlen emberre érvényes. A türelmetlenség kísértése a legtitkosabb kísértés: azt akarja, hogy fölgyorsuljon, az Isten keze mindenre kiterjedjen, amit mi felfogtunk. Felfoghatatlan nagy türelem az, amit Isten követőtől, szentjeitől elvár. Rohanásunkat hozzá kell igazítani járásához, magabiztos túlarsógó szavainkat el kell tompítanunk az ő leghalibb szaváig. Ő mindent folyton előről kezd, mindenkit ott érint, ahol leginkább a saját világa van. Ő nem ismételi.

Szívünk egy eredeti megajándékozásában érzőbb, világosabb lesz. A lélek ilyenkor az Isten világába „ér” fel. A szentek ebből a magasságból tértek vissza a mi nyomorúságos világunkba; ahol sokszor minden van, csak Isten nincs. Nyárból télbe; az üresség megtörtség világa ez, kapaszkodó nélküli rögzös út. A szentek ezt az állapotot maradéktalan odaadással küzdik le. Szótlatlanul, kifosztva térdelnek érthetetlen Istenük előtt - csak Ő létezik. Bele mernek Isten kifürkészhetetlen akaratába. Feladják nagyságukat, elfogadva mindenki kicsinységét. Felkeresik testvéreiket a hétköznapi szolgátságában. Náluk Isten lép az öndicsőítés helyébe, de nem az elhatározás, hanem egy egész ember léte megragadó szinten. A nagyság, a saját nagyság elfeledésében, a gőg leküzdésében bontakozik ki. Az igazi nagyság azokban fejlődik ki, akik egy szép napon megúnják saját dicsőségüket, de nem megkeserednek, hanem érthetetlen Istenük elé állnak, vagy térdelnek. Életükből az világosodik ki, hogy szoros felbonthatatlan kapcsolat áll fenn a nagyságról való lemondás és az öröm között. Ellenmondásosnak tűnik, hogy az áldozat és öröm összetartozik, de felfogható.

Mária éneke fejezi ki a szív világának e legfinomabb vonatkozásait találó szavakkal:

„szétszórja a szívük szándékában gögösködőket, de felemeli az alázatosakat”.

Új élet Krisztusban

Élménybeszámoló a Fülöp kurzusról

Szent András Evangelizációs Iskola Fülöp kurzust tartott Simontornyán 2007. augusztus 21-től 23-ig. A kurzus célja: hogy „új élet életünk legyen Krisztusban”. Bodor Kornél András plébános atya azért hívta meg plébániájára Hegyháti Tibor atyát és munkatársait, - mint az Iskola képviselőit, - hogy a helybeli és távolabbi környék hívei közösen mélyüljenek el a gyakorlati keresztény hit-

ben, és Isten szeretetének megtapasztalásában.

Mit jelent az „új élet Krisztusban”? Anyaszentegyházunk a Katekizmusban arról tanít, a keresztségben újjászületünk. /KEK Kompendiuma 100.

old. 251./ Ebből adódik, már van egy új életem Krisztusban, mi szükség van akkor még egy új életre?

Rendszeresen járok misére, fizetem az egyházközségi adómat. A gyermekem hitoktatásban részesül, házasságot az Egyház megpecsételte, évente egy-két alkalommal még el is zarándokolok. Élem a krisztusi életemet, szépen, lassan, egyszóval komótosan.

Tibor atya és csapata: Serbán Andrea, Serbán Attila, Serbán Nóra, Bánosi Márta.

A kurzus folyamán arról beszéltek, hogy Isten a szeretet. Gondoltam: ja, igen! Éppen most érkeztem haza a hitoktatók lelkigyakorlatáról, ahol Hován Ágoston ferences paptestvér is arról beszélt nekünk, hogy mennyire szeret minket a jó Isten. Számomra ezzel semmi újat nem mondtak, mert tudom, annyira szeret engem Jézus, hogy behalt. Hullámozó érzésekkel, lelki vívódásaimban töltöttem el ezt a három napot.

Mint a mesében, telt múlt az idő, egyszer csak arra az elhatározásra jutottam, hogy haza megyek, ez olyan „szektás”. /De nem az, mert az Egyház engedélyével működik az Evangelizációs Iskola, képviselőtében, pedig mindig velünk volt Tibor atya./ Megmondják, mikor, mit tegyek. Óráról

órára állandó változáson megyek át lelkileg. Mindig közelebb Istenhez. Mint egy hagymahéj, úgy hámlott le rólam az évtizedek kemény páncélrétege, amely gátolt abban, hogy igazán nyitott legyek Istenre! Sírás-nevetés „egy zsákban”. Nagyon izgultam, milyen lesz az énekes dicsőítés? Mi fog történni? Milyen érzések borítanak be? Megszid bűneim miatt a Szentlélek? /Gyerekesen éreztem magam./ Nem, nem! Nem így történt! Szentlelket befogadni olyan csodás! Régebben arra gondoltam: „Te jó ég! Mi ez, és ki ez a túlfűtött agyú társaság?” No lám csak, most jó magam is itt allelujázok! Ének, öröm, boldogság!

Megtisztulva, mély békében, örömmel ért véget a Fülöp kurzus számomra.

Milyen személyes élményt adott nekem a Fülöp kurzus?

Valóban új életem van Krisztusban. Vágyakozást a hétköznapi szentmisére. Isten Igéjét szívesen olvasom a misén. Személyes Isten-élményt. Kevesebb alvás elég, mégsem vagyok fáradt. Jobban értem a Szentírást, késztetést érzek arra is, hogy minden nap olvassam.

Isten jelenlétében élek, ugyanakkor az Ósegyház lelkületét hordozom magamon.

Felismerést: milyen utálatosak a bűneim.

Folyamatosságot: mert mindig valami új, szokatlan történik velem. Nem mondom, hogy könnyű a változás, mert a megszokott imamódom is teljesen felborult. A minden napokban még jobban tudok kifele nyílni az emberek felé.

Az imádságom könnyű és édes.

Jobb lett a lelki hallásom.

A békességet nagyon mélyről érzem.

Új imacsoportot kaptam.

Mégis, miért mentem el erre a kurzusra?

Persze, nagyon vágytam arra, hogy Isten szeretetét érezzem, és kíváncsiságból. Ezek voltak az indítékok. És mi lett az eredménye?

Megértettem valamit abból, amit Jézus, Fülöp apostol kérése után fejtett ki János evangéliumában. (Jn 14, 9-14)

Közös zarándoklaton

Hegedűs János tamási plébános atya a Szűz Anya születésnapján /szeptember 8./ zarándoklatot szervezett Máriagyúdre. A zarándoklaton Tamási, Regöly, Pári és a pinchelyi plébánia hívei vettek részt. Megtisztelő volt a pinchelyi hívek számára János atya kedves meghívása a

közös zarándoklatra, amin közel 150 fő vett részt. Nem gondoltam, hogy ilyen sokan zarándokolunk, hiszen a szüreti idő kellős közepében voltunk. /Úgy látszik, az egész évben gondosan ápolt szőlő szüretelése nem konkurrenciát a Szűzanyának!/
 A képek a Fülöp kurzusról: Tibor atya és csapata, a kurzus résztvevői, a közös zarándoklaton.

Népviseletbe öltözött 11 gyermekekkel köszöntöttük a Szűzanyát, majd rövidesen elkezdődött az ünnepi szentmise.

Ceglédről három busszal érkeztek meg Dr. Bokros Levente atyáék. Levente atya homíliájában az ajándék szó volt a kulcsfogalom.

Mária ajándék minden ember számára. Mert mindenki édesanyja Mária. Kérdezzük meg magunktól: ajándék vagyok-e a családom, szomszédom, környezetem számára. Ezekre a kérdéseken ne csak a mai napon gondolkodjunk, hanem minden nap jusson eszünkbe és természetesen tudjunk rá válaszolni!

A szívét és lelket melengető szentmise után a szabadban ebédeltünk, majd keresztutat jártunk. Örömmel és lelkiileg megerősödve tértünk haza szeretietekhez, hogy ajándékká váljunk a ránk bízottak számára.

Kajtárné Tiborcz Mária

Keresztátadás Siklóson

A katekumenek kisebb szertartására gyűltünk egybe szeptember 16-án az esti szentmisén. Ez az esemény a szentségek felvételére való felkészülésük egy állomása. Álljon itt az a néhány gondolat, melynek kíséretében Farkas Béla atya ünnepélyesen átnyújtotta az oltár előtt minddegyiküknek a feszületet: „Vedd a keresztet, legyen erősséged és bölcsességed. A világ szemében a kereszt oktalanság és botrány, de a meghívottaknak Krisztus Isten ereje és bölcsessége. E jel erejében fogod legyőzni a sze-

mek kívánságát, a test kívánságát és az élet kevésységét.”

A kereszt mindannyiunk életében fontos. Aki nem tudja elfogadni a keresztet, az Jézust sem. Megszenteli életünket, mert Krisztussal köt össze, erőforrás számunkra. Magunk előtt látjuk, viseljük, Jézussal való egységünk jelképe.

„Fölkelek és Atyámhoz megyek” /Vö: Lk 15.18/

Plébániák Találkozója Simontornyán

Hagyományainkhoz híven, idén szeptember 22-én harmadik alkalommal rendeztük meg a hozzánk közelebb, és távolabb eső Plébániák Találkozóját. A rendezvényünk célja, hogy tanítványaink lássák, nem csak a saját településen vannak hittanosok, hanem máshol is. Együtt szeretnénk erősíteni a közösséghez tartozás örömét. A házigazda, - mint minden évben - Bodor Kornél atya, Végh Istvánné Zsuzsa óvónő, Máté Imréné Klári kántor, és férje Máté Imre tanár úr voltak. A zenei szolgálatra simontornyai plébánia középiskolásai lettek felkérve. Rendezvényünkre Szekszárdról és Dombóvárról egy-egy nagy autóbusszal jöttek. A környék plébániáiról is szép számmal jelentek meg. Szakály, Regöly, Tamási, Pincehely Cece és Pécsről kb: 200-an.

A találkozó mottójának Lk 15.18. versét választottuk, mert a bűnbánatra akartuk fel hívni minden korosztály figyelmét. Különböző korosztályok képviseltették magukat, mint ovi, alsó és felső tagozat, középiskolások, egyetemisták és a nagymamák! Szentmisével kezdtük napunkat.

A tékozló fiú történetéről Tornyai Gábor székesfehérvári plébános a homíliájában így beszélt, illetve kérdezte a gyerekeket:

Ki halotta a most felolvasott evangéliumot? /Szerencsére előző héten volt előírva ez a történet!/

A Szentírást úgy kell olvasni, hogy én is benne vagyok. Ez a történet mi rólunk is szól. A tékozló fiú elbulizta a vagyonát, majd a baráti is elhagyják. Még a moslékot sem kapja meg. Talán jó lenne bocsánatot kérni apámtól. Belátta, hibázott és képes volt bocsánatot kérni.

Gábor atya párhuzamba állította a tékozló fiú történetét, Ádám és Éva bűnbeesésével. Ádám és Éva azt hiszi, így jó lesz nekik. Elbújnak Isten elől. Az első emberpár, nem kért Istentől

ló fiú szép ruhát kap az édesapjától. Minden egyes szentgyónásban ez történik. Én akarom irányítani életemet, nem a bűn. Őszintén elmondom: „Fölkelek és atyámhoz megyek!”

Majd Gábor atya így folytatta: Szeretnék gyónni, bevalom a bűneimet. Minden szentgyónás egy ünnep. Egy ünnepi alkalom, mert megtisztulok és elhatározom, hogy

bocsánatot. A tékozló fiú nem mutogat, bocsánatot kér. Nem hivatkozik erre a „szlogenre”: mindenki ezt csinálja. Isten a bűnbe eső Ádámnak és Évának ruhát készít bőrből. A téko-

szereketkapcsolatban leszek a többi emberrel. Ne, féljetek a gyónástól! Az atyák nem „csámcsognak” a bűneiteken!!

Hátizsákokból „kivadászott” szendvicsek elfogyasztása után került sor a várva várt szellemi és sportvetélkedőre. A kicsik kézműves foglalkozáson vettek részt. A felnőttek a plébánián imádkoztak.

Kellemesen elfáradva csendes áhítattal zártuk napunkat.

Kajtárné Tiborcz Mária

Katolikus cigányok országos találkozója

Pécsről 3 csoport - felnőtt kísérelőkkel együtt 25 cigány fiatal - vett részt a katolikus cigányok legutóbbi országos találkozásán. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia az első ilyen jellegű országos találkozót 2003-ban hirdette meg. A 2007. szeptember 29-én, Szent Mihály napján tartott gödöllői találkozó tehát immáron a 4. volt a sorban. A találkozón részt vett Keresztes Szilárd görög katolikus püspök úr, valamint számos szerzetes is, legnagyobb számban a Szeretet Misszionáriusai, azaz Teréz Anya Nővérei.

Az ideai találkozóknak két körülmény is különös aktualitást szolgáltatott. Egyfelől kerekén 10 éve, 1997. 05. 04-én iktatta II. János Pál pápa a boldogok sorába El Pelé Ceferino Giménez Malla-t, a Barbastroban (Spanyolország, Aragónia) vértanúhalált halt cigány lókereskedőt, másfelől a 2007. évet a Szociális és Egészségügyi Minisztérium az

„Egyenlő esélyek mindenki számára!” jeligével és egyben célkitűzéssel látta el.

Amint El Pelé, az első cigány boldog boldoggá avatása is rendhagyó módon történt - a világ minden tájáról érkezett cigányok zenéltek és táncoltak a szertartás alatt is - ugyanúgy a mostani találko-

zó jelentős részét is a zene és a tánc tette ki. A több száz, gyönyörűen felöltözött, családdal, gyerekekkel, plébániái közösségben a Szent István Egyetem Aulájába érkező résztvevő mindenike különleges ajándékot hozott a többieknek: szívből fakadó zenét és táncot, színdarabokat és verseket. Így szövődött a folytonos nyüzsgés, alapzaj közepette is valóságos „színes szöttek Ceferinonak”.

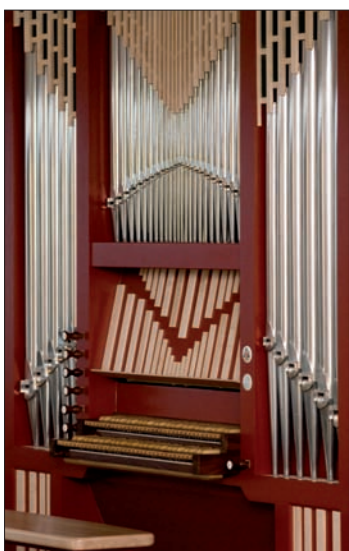
Az Egyház szerint El Pelé példakép lehet az összes cigány számára. Amint prof. José Heredia Maya, a granadai egyetem cigány irodalomtanára versében megfogalmazta: azért, mert „Ő nemes anyagból készült”, „Ő minden emberrel harmóniában tudott élni.”

A 75 éves El Pelét 3 szerzetespappal együtt végezték ki az 1936-os polgárháború idején garázda szabadcsapatok azért, mert rózsafüzért találtak Nála. El Pelét jóakarói ugyan még időben figyelmeztették, hogy az adott helyzetben veszélyes hitvallónak lenni, imádkozni. Erre a figyelmeztetésre azonban El Pelé csak annyit válaszolt: „Mindent elvettek tőlem. Más nem marad számomra, mint az ima. Imádkozom, imádkozom a rózsafüzért.” El Pelé agyonlövése előtti utolsó mondata is egyszerű hitvallás volt: „Éljen Krisztus király!” El Pelé életét részletesebben P. Josef Casceales cmf. írta meg, mely mű magyarul a Márton Áron Kiadónál jelent meg 1997-ben.

Meg lehet említeni, hogy a több ezer vértanút követelő spanyol polgárháborúban, „a világháború főpróbáján” a később Magyarországon tevékeny Gerő Ernő a „katalán hóhér” melléknevet érdemelte ki a történelemtől.

Cseh László

Az Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei kozármislenyi Flúei Szent Miklós templomában tett örökfogadalmat szeptemberben *Krisztina nővér*. A szegénység, tisztaság, engedelmség fogadalmával válaszolt Isten szeretetének hívására, ezzel átadva magát

Orgonát kapott a pécsi Dómmúzeum

Az egykori Kótár helyén épült fel Bachmann Zoltán tervei alapján az a múzeum-épület, amit 2004-ben nyitottak meg a nagyközönség számára. A jelenlegi kiállítás az épület földszintjén a román kori kőfaragványokat mutatja be, míg az emeleten időszaki kiállításokat tekinthetünk meg. Az épület, mely alkalmas koncertek, esküvők, diplomaosztók, konferenciák megtartására is, most kétmanuális orgonát kapott, mely lehetővé teszi, hogy gépzene helyett orgonamuzsika kísérje egy-egy rendezvény programját. Az új orgonát a püspöki megáldás után Dergez Zoltán és Köcsky Tibor orgonaművészek szolgáltatták meg.

„Rózsafüzért imádkoztunk”

Kajtár Edvárd

Amonoton, az adott imaszöveg periodikus ismétlődésére épülő imádság nemcsak, hogy egyidős a kereszténységgel (elég, ha csak a *Jelenések könyvének liturgikus jellegű gyakorlati felkiáltásaira gondolunk*), hanem már a zsidó, tehát ószövetségi ima-gyakorlat része is volt (erre a legszebb példa a 118. zsoltár). „Imából füzért fonni” minden kor keresztényének gyakorlata akár a Szent Szűzzel tudatosan megélt imaközösségekben (az 1200-as években kartauzi szerzetesek már ismerik a ma imádkozott rózsafüzér imádság egy sajátos változatát), vagy az ő egyházi jelenlétét nem hangsúlyozva, „litániázva” Jézus Nevét, Szívének mélységét, vagy ígét. A domonkos rend a Szentlélektől ihletve kidolgozza a mai rózsafüzér gyakorlatát és rendszerét, és vándorló közösség lévén terjesztik is mindenhol, ahol megfordulnak. A középkor vége felé, amikor a világ még mindig egy volt, egyszerű és egységes a politikai és

társadalmi élet nagy mozzanatait is imafüzérek keretezik. Keresztények sokasága kíséri rózsafüzérezve a családjáért, nemzetéért, kultúrájáért hadba vonuló katonáit. A domonkos rendi szerzetes, Szent V. Piusz pápa, mint kortársai közül sokan mások, meg volt győződve arról, hogy a földközi-tengeri Lepanto-nál a keresztény seregek a rózsafüzérrel kért Istenszüli közbenjárásra voltak sikeresek a török hódítók ellen, ezért 1571-ben elrendeli a Rózsafüzér Királynője ünnepét október 7-re - innen től jelzi e hónapot a rózsafüzér imádságának közösségi gyakorlata.

Monoton, ismétlődő imádság a rózsafüzér, ahol a vissza-visszatérő szövegek „kelyhében” Krisztus életének és üdvözítő misztériumainak gazdagságát szemléljük, azokon gondolkodunk, azok örömét, békéjét ízlelgetjük. A rövid imaszövegek (*Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség, Ó Jézusom*) monoton ismétlése némi variálással (tizedenként mások a titkok) a kegyelmi

valóságán túl (*Pál apostol szavai szerint minden imánkkal együtt sóhajtunk a bennünk szüntelenül imádkozó Szentlélekkel*) nemcsak érzelmileg és pszichésen hasznos gyakorlat ez (*lenyugtat, segíthet az odafigyelésben stb.*). A rózsafüzér a lelakiségünknek is hasznos: önzéseink által megkérgesedett szívünk kemény burkát puhítják „apró kalapácsütések sorozataként” az ismétlődő kis szövegek (*végtelen egyszerűsége miatt a rózsafüzért a szellem önteltségének betegségében szenvedők nem szívósen imádkozzák; a rózsafüzér jó értelemben megaláz*).

Mária a legalázatosabb, legelrejtettebb Krisztushívő Fia misztériumában. „Nem adja magát” könnyen az imádkozónak, nem róla szól a hit - ez a rózsafüzér-imádság valódi nehézsége, vagyis nem a lenyugvás, a béke az értelme, hanem a szív önátadása Jézusnak. A szívben jelenlévő Jézus szeretetének örömét minden fohászban bőséggel nyújtja nekünk Tápláló Édesanyánk.

Kapisztrán szent János

Magyarország védőszentje /1368-1456/

Gesztesy András

/"Fent"/ Nápoly mellett egy kis hegyi faluban született Capestranóban, bárói családból. Így megvan a módja arra, hogy rendkívüli szellemi tehetségével az akkor leghíresebb jogi fakultáson, válogatott mesterek vezetésével folytasson tanulmányokat. A nápolyi királyság legfőbb törvényszékén mint legfőbb bíró dolgozik. Huszonnyolc éves korára ideiglenesen a tartomány kormányzója lett. Eljegyzett magának egy szép és gazdag grófleányt. Eddig minden nyílegyenesen halad az életében, nagy karrier előtt áll. Lesz is karrier, de másmilyen, az életszentség karrierje.

/Fordulat/ Háborúskodás miatt egy időre várfogságba került. Itt egy éjszaka Assisi Szent Ferenc jelent meg neki látomásban vagy álmában, és élete megváltoztatására szólítja fel. Ez megtérésének időpontja. Kiszabadulása után felbontotta jegyességét, és harminc éves korában elhagyva az előtte álló fényes pályát, belépett a reformra elkötelezett obszerváns ferencesek közé, ahol Sziénai Szent Bernardinó lett a lelki mestere. Ezzel vette kezdetét életének második szakasza. Kiemelkedő képességeit megváltozott életszemléletének megfelelően kamatoztatta.

/Egész Európa/ Előbb azon fáradozott, hogy a kissé leült, elpolgárosodott ferenceseket az eredeti egyszerűségekre vezesse vissza. Minden szerzetesrendnek, lelkeségi mozgalomnak időről időre szüksége van megújulásra, mikoris a változtatandók változtatásával visszatérnek az alapítók szellemiségéhez. János bejárva

majd egész Európát megreformálta a kolostorokat, új konventeket alapított, élükre obszervánsokat helyezett. */Az obszerváns szó azt jelenti, hogy meg is teszi, nem csak fenn hirdeti./* Bejárta egész Olaszországot, Burgundiát, Flandriát, járt Bécsben, Passauban, Augsburgban, Erfurtban, Nürnbergben, Lipcsében, Krakkóban stb. szor-

galmazta a konstanzi zsinat utáni erkölcsi megújulást, vitatkozott a huszitékkal, szervezte a ferenceseket. Vándorpredikátori életmódot folyta-

tott. Nem ritkán vagy tizenkét szerzetes kísérte, akik tolmácsoltak neki. Néha háromórás beszédeket tartott. Kiterjedt levelezést folytatott azokkal a helyekkel, ahol már járt. Hétszáz levele maradt fenn. Kötetek maradtak utána beszédeiből, melyeket predikálás alatt rendtársai jegyeztek le. Negyven éven keresztül járt Európa útjait, hirdetve mindenütt az evangéliumot és az Egyház tanítását. A harmadrendet szeretetszövetséggé szervezte, kórházakat alapított. Igehirdetését gyógyításokkal erősítette meg. Közel kétezer gyógyítás fűződik nevéhez, sokról pontos jegyzőkönyv is készült.

/Magyarország/ Élete utolsó szakaszában egyre inkább tudatosult benne, hogy a kereszténység és Európa jövőjét a növekvő török veszély fenyegeti. 1455-ben Győrben jár, ahol megérkezik hozzá a pápa megbízása a török elleni hadjárat meghirdetésére. A Hunyadi János vezérletével, a túlerővel szemben kivívott nándorfehérvári diadal 1456 július 22-én részben az ő seregtoborzó szónoklatainak és buzdító igehirdetésének volt köszönhető.

/Fent/ Még abban az esztendőben, a pestisjárvány áldozatait ápolva, ő is megkapja a szörnyű betegséget és október 23-án Újlakon elhunyt. Testének a török hódoltság idején nyoma vész. Bár maga Mátyás király sürgette boldoggá avatását a Szentszéknél, az csak 1690-ben történt meg. XIII. Benedek pápa 1724-ben szentté avatta. Magyarország védőszentjéhez forduljunk rendszeres bizalommal. Van miért!

LELKIGYAKORLAT AZ ÉLETRENDEZÉS HÁZÁBAN • NOVEMBER 8 - 11. „Halhatatlan halandóként élni” Kísérő: Nemeshegyi Péter SJ

A római Santa Sabina templomban látható egy 15. századbeli püspök szép síremléke, amelyet a következő latin felirat díszít: „Ut moriens viveret, vixit ut moriturus - Hogy meghalva éljen, halandóként élt.” „A halál az igazság órája” - tartja egy spanyol közmondás. Benne tükrözve életünket, meglátjuk, hogy miként kezdődik el bennünk, már itt a földön, az örök élet.

Kis Szent Teréz látogatása Bözsi néninél

A ki 42 évet dolgozott India-Pakisztánban a katolikus misszióban, a rawalpundi Szent Család kórházban és 12 évet Sindben a Kis Szent Teréz kórházban.

Pécsi születésű vagyok, már 27 éve vagyok itthon szülővárosomban és hála Istennek mindenkéért - mondhatom. Mikor hallottam, hogy a Kis Szent Teréz ereklye érkezik, először a karmelita nővérek kolostorába, igen boldog voltam. Úgy éreztem értem jött, azért, hogy kérdezzen, hogy mit is csinálok az öreg 95 éves éveimmel. Hát őszintén megvallom, nemigen tudok semmit tenni, csak imádkozósáska maradok Magyarországom, családom - és talán mondjam - az egész világ számára.

Amikor azt is megtudtam, hogy hozzák Kis Szent Teréz ereklyét Pécsre is, hát nagyon megörültem! Mert bizony Magyarország egy missziós telep - itt az igaz krisztusi szellem csak most kezd bontakozni a sok háború és baj után. De a talaj még kemény, Kis Szent Teréz kocsikereke majd föl-szántja az utat, hogy tudjunk majd palántákat nevelni, egy jobb életet visszahozni hazánkba, Szent István országába.

Nagyon nehéz látni a sok hitetlen embert, szomorú látni, hogy akiknek még a lelkükben van egy kis parázs, akikben még él az Isten szeretete, de sajnos ritkán használják jól fel. Igaz, hazánk rossz állapotban van, de lássuk be, mi a sárban, a bűnben úszunk és jól érezzük magunkat benne. Oly kevés ember van, aki próbál fölemelkedni és kiáltani Krisztushoz - Uram, segíts, mi elveszünk!

Hát bizony, missziós telep lett Magyarország. A nép nem kívánja Istent, mert a pénz lett az istene és a szabad élet. Futunk arccal a pokol felé. Szükségünk van a segítségedre, Kis Szent Teréz. A nép nagyon lehagolt,

a mosoly eltűnt sokak arcáról, akiket még úgy ismertem, mint mosolygós barátnőimet. Fáradtnak, gyengének érzik magukat, rohanás, munka, bűnös élvezet a mindennapokban. Ma-napság sokaknak ez az élete, de nemcsak nálunk, az egész világon ez látható. - Jöjj Kis szent Teréz, hullasd rózsáidat a kifáradt magyar népre! Küldj szent papokat, akik e nagy munkában segíteni tudnak. Mária országa nem vesztet el! Sugározzon szívünkbe imáid által az a Krisztusi Szeretet, amire szükségünk van!

Az egyházak sincsenek megbecsülve, fölszentelt fiatal papjainkat hamarosan elhúzzák az oltártól. Istenem, micsoda nagy bűn! Nem látják Krisztus szellemét, erejét, hitét egy papban, a Szent Hivatást, ahogy az Úr meghívta őket dolgozni ezen a cementes talajon.

Akiket hív az Úr, hogy Szolgálj, Szeress - de mindig Krisztust; ereje és fénye világítsa utadat. Voltak 40 éve mártírpapok, azokat kérjük, hogy adjanak erőt az egyháznak, hogy szent papjaink legyenek és higgyék el, vannak is! - de kevés a papunk.

Kis Szent Teréz eljött hozzánk, hogy körülnézzen, mit is tud tenni nekünk ebben a bonyolult, üres, bűnös világban. Hullasd ránk a rózsaszirmokat - segíts bennünket, hogy legyünk mind a példaképek egymás előtt és az egész világ előtt, hogy mi is tudjunk és akarjunk tisztán nézni, mi is tudjunk és akarjunk tisztán látni, mi is tudjunk és akarjunk tisztán szeretni.

Amikor elmentél innen Pécsről, szinte hallottam lelkemben, ne félj te kis vad bohó - eddig is veled voltam - hát még most, amikor látom népedet szenvedni!

Ez megerősített abban a teendőmben, hogy szeretném mindenkivel megis-

mertetni a Gondviselő jóságát. Azt a Jóságot, amit a szentek közvetítenek sokszor nekünk. A jó Isten el van foglalva a világ sok bajával és nekem, amíg élek, nincs más dolgom mint újra fölvenni a missziós munkát, imádkozni és Krisztust sugározni. Krisztust sugározni minden szenvedőnek, az egész magyar népnek, az egész világnak.

Szent Teréz látogatása hozza a reményt, hogy meg tudjuk érezni, hogy hol hibáztunk. Segíts bennünket ki a bűnből! Vezessen Terézkénk arra a kis boldog, keskeny útra, ahol ő is sokszor érezte a világ és a lelkek nyomorát. Legyen mosoly az arcunkon, amit csak Égi Anyánk és Terézke tud adni nekünk.

A mindennapi szentmisémben töltök sok kegyelemmel, és tanácsot és imát kapok. Kis Szent Terézkém, légy mellettem a rövid ideig, amíg a Gondviselő Isten itthagya. Ha jól használjuk föl a sok kegyelmet, amit egy szentmisében kapunk az Úrtól, úgy lesz erőnk küzdeni, szeretni és bízni egy szebb jövőben. Itt a földön küzdeni, remélni, majdan pedig egy boldog belépés az örökkévalóságban, ahol már vár reám az én Égi Szent kis Barátnőm, Szent Teréz! De nem szabad kihagynom szent Antalt sem pártfogóim közül, mert nagyon sokat kapok az Égiektől.

Köszönöm, kis Égi szent barátnőm, hogy jöttél, és majdan beviszel a mennyországba! Kérd a magyar szenteket is, hogy ébresszenek föl bennünket a földi és örök boldogságra. Nagy munka! Nagy erő, kell de Átla és Benne minden sikerül.

Alleluja!
Miserere!

Bözsi néni
Bernadett nővér

Halottak napjára

Gulner János

Halottak napján megtelnek a temetők a szeretteiket felkereső emberek tömegével. Az emlékező szeretet virágoskertté varázsolja a temetőt. A síroknál virágok, égő gyertyák. Imádkozó könnyes szemek, játszadozó gyerekek, az elmúláson elgondolkodó, mindenkiben jelen lévő kérdés: ennyi az élet? Valóban élnek még szeretteim az örök életben?

Harsányi Lajos győri papköltő versében ad tanítást, melynek címe:

De profundis.

*Talán délután lesz, este lesz, ki tudja?
Egy félt napon véget ér majd*

*Az élet kanyargó földi útja.
Lehet, hogy nyár lesz és aratnak éppen,
A napsütésben áll az elborult ház,
Hol függönyök közt leszel a sötétben.*

*Hiába nyílnak kint a remek virágok,
Napfény, üveg, arany vígan ragyoghat,
Te már csak ködben látod a napvilágot.*

*Csak rémlik már, hogy nálad járt az agg pap,
Az égi ostya lassan hullt szívedre.
Hogy homlokodra hős kezek tapadtak.
Hideg fejednél két nagy gyertya gyullad,
Egy-két virágot tesznek a lepelre
És megbocsájtják elvihartzott múltad
A holtaknak virág jár és bocsánat,
nem nekik fáj az elmúlás.
Az itten maradt szívet szaggatja a bánat.*

Minden ember, legyen hívő vagy hitetlen, biztos abban, hogy aki megszületett, az meg is hal. A hívő ember számára bizonyosság, hogy a halál után van élet. Ezt bizonyítja Krisztus feltámadása! A sírokon égő gyertyák fényei is a feltámadást, Krisztus fényességét hirdetik, dicsőségét, győzelmét a halál felett!

Isten, aki a szeretet, Fiában, Jézus Krisztusban megmutatta, hogy nem hagyja magára az embert. Kővári János írja: „Nem halok meg egészen” c. írásában: „Van egy kis anekdota arról, hogy Isten miként tekint ránk. Két vándor nekiindul a nagy útnak. Útjuk végig vezeti őket a föld minden vidékén. A vándorlás sokszor testüket-lelküket gyönyörködtette. Ám az út végén kietlen pusztaság

várta őket. A megfáradt vándor közül, az egyik feladta a küzdelmet, s most már csak két lábnyom a sivatag végtelen homokjában. Az út végén az elgyötört így szólt - látod Uram, a nehéz időben magamra hagytál. A sivatagban már csak az én lábnyomom látszott. Mire a másik, az Úr Jézus így felelt: tévedsz, az a lábnyom az enyém. Amikor elfáradtál, két karomba vettelek és így vészelted át a nehéz időket!”

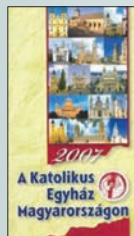
Minden korosztályban, de különösen az idősök életében vetődik fel a kérdés: mi értelme volt élni? Mi lesz a sorsom a halál után?

II. János Pál pápa a halálos ágyán ezzel vett búcsút a körülötte állóktól, tanítást adva mindannyiunk számára: „legyetek derűsek, én is az vagyok”! Aki hisz a feltámadt Krisztusban, aki az úton Őt követi, annak különösen ebben az időben hallania kell, „aki bennem hisz, nem hal meg örökre”!

Krisztus legyőzte a halált! Engednünk kell, hogy minket is a szeretet hangja vezessen, s akkor sem az élettől, sem a haláltól nincs miért félnünk, mert Isten karja oltalmaz bennünket.

Virágos temetők, égő gyertyák fénye, imádkozó emberek, a temetői nagy kereszten az értünk meghalt Krisztus vigyázza szeretteink nyugalmát és hirdeti az embert szerető Isten jóságát és irgalmát! Adj nekik Uram örök nyugodalmat és az örök világosság fényeskedjék nekik!

A Katolikus Egyház Magyarországon - 2007

A Szent István Társulat gondozásában megjelent „A Katolikus Egyház Magyarországon - 2007” című kiadvány. Az ötven oldalas füzet bemutatja helyi egyházunk szervezeti felépítését, a püspöki konferencia működését és bizottságait, az egyházmegyéket, a főpásztorokat, a központi intézményeket, az egyházmegyék történetét és nemzeti kegyhelyeinket. Tartalmazza a lelképásztori és hitéleti adatokat, statisztikákat, valamint egyházmegyéinek térképét.

A püspöki konferenciának húsz tagja van, az aktív papok száma 2149, akik 13 egyházmegyében, egy területi apátság és egy apostoli exarchátus keretében összesen 2133 lelképásztori állomáson (plébánia, filia, templomigazgatóság) végzik a lelképásztori munkát. A hívek összlétszáma 5.952.000. Az előző évben hazánkban 45.425 katolikus keresztelő, 27.051 elsődíjazás, 20.682 bérmálkozás és 12.472 esküvő volt.

A füzet tartalmazza a Kárpát-medencén kívüli katolikus magyarság adatait is. Eszerint a külföldön élő magyar papok száma 280, akik közül 98-an vesznek részt a magyarok lelképásztori ellátásában. Amerikában 31, Európában 28 és Ausztráliában 3 magyar egyházközség működik. A kiadvány megvásárolható a Szent István Társulatnál.

Kodály Zoltán és Pécs

Világhírű zeneszerzőnk 125 éve született

Ivasivka Mátyás

A nemzetközi hírű nagy magyar mesternek 1945-ig csupán postai úton volt kapcsolata városunkkal. Elsőként Agócsy Lászlóval, a Polgári Fiúiskola tanár-karnagyával, az 1926-ban Pécsre került fiatal muzsikussal, aki 1929-ben megalakította a Ferences Rend pécsi Szeráfi Kórusát. Agócsy levélben gyermekkari kórusműveket kért Kodálytól, aki elsősorban a Tantum Ergot javasolta, és ennek kottáját el is küldte. A pécsi bemutatóra hamarosan sor került. Ezt aztán számos új Kodály-kompozíció követte.

Agócsy tanár úr a harmincas évek elejétől - két jeles pécsi pályatársával, a ciszterci Nyolczas Ipollyal és a jezsuita (Piusz) gimnáziumban tevékenykedő szenttamási Horváth Mihállyal élére állt a városunkból éppen nyolcvan esztendeje, 1927-ben elindult, rövidesen országos méretűvé terebélyesedett Éneklő Ifjúság Mozgalomnak, melynek fő-fő inspirálója Kodály Zoltán lett.

Az 1944-45-ös szörnyű budapesti ostrom megpróbáltatásait a Kodály-házaspár a Próféta utcai zárda óvóhelyén vészeli át. Itt fejezi be a Missa Brevis komponálását. (Muzsikuskörökben éppen ezért „Bunker-misének” aposztrófálják az akkor még orgonakíséretes, majd szimfonikus zenekarral kibővített alkotást.) Néhány tételének első megszólaltatására az Operaház hangversenyteremébe alakított ruhatárában, az odamenekült művészek előadásában, a szerző vezényletével került sor. A hallgatóság soraiban volt az orosz városparancsnok, Vorosilov marsall, a későbbi szovjet államfő is, aki 1956-ig a pécsi Felsővámház utcának névadója lett.

A háború borzalmainak kipihenésére Esztergár Lajos polgármester a már akkor is ismert zeneszerző, zongoraművész, Takács Jenő zenekonzervatóriumi igazgató (most két esztendeje,

2005-ben 103 éves korában hunyt el) ösztönzésére meghívta Kodályékot Pécsre. A Magaslati (ma Surányi) út 46. szám alatti Kabdebó villát bocsátotta rendelkezésükre. Közel két hónapot töltöttek itt. Záhonyi Tivadar jeles pécsi újságíró tájékoztatása alapján itt értesült a mester a kiváló barát, pályatárs Bartók Béla 1945. szeptember 26-án New Yorkban bekövetkezett haláláról.

Ám Kodály Zoltán nem töltötte tétlenül a pécsi heteket. Idézzünk Agócsy László visszaemlékezéséből:

„Mi, pécsi muzsikosok nem zavartuk a mestert magányában, mert tudtuk, hogy Czinka Panna operáján dolgozik. Alig telt el azonban néhány nap, megjelent közöttünk a zenekonzervatóriumban. Magához hívatta a tanári kart és feltette a kérdést: miért nem vesszük igénybe a segítséget? Erre a bátorításra néhány nap múlva ismét összejöttünk, hogy meghallgassuk a Mester terveit az új magyar zenei nevelésről. Célkitűzését idézem: Mit kell tenni? Az iskolában úgy tanítani az éneket és zenét, hogy ne gyötrelmem, hanem gyönyörűség legyen a tanulónak, és egész életére beleoltsa a nemesebb zene szomját...” A konzervatórium tanárai Kodály irányításával munkához láttak. A mester Agócsy László szolfézs csoportjának közreműködésével itt mutatta be a modern zenepedagógiai koncepció életre váltását, mely nevéhez kapcsolódóan ma az egész világon elterjedőben van. (elsősorban Japán, az USA, Kanada, Finnország, Kína, Dánia stb. zenepedagógusai igyekeznek a módszert alkalmazni a helyi adottságokhoz igazodva) A mester pécsi tartózkodása idején előbb szakembereknek, majd a nagyközönségnek tartott előadást az új szisztémáról.

De még valami történt Kodályék itt tartózkodása idején. A Mayer Ferenc kanonok-karnagy által vezetett Székesegyházi Énekiskola kórusa október 21-én a Dómban szólaltatta meg

először teljes egészében Halász Béla orgonaművész kíséretével a Missa Brevist. Az ezt megelőző próbák a szerző jelenlétében folytak az énekeskolában (ma Szent Mór Iskolaközpont). Még a mű tanulmányozása során Mayer Ferenc megdöbbenve vette észre, hogy a szopránnak időnként háromvonalas c-t kellene énekelnie. Kérte a szerzőt, hogy a kritikus részeket lefelé transzponálva szólaltathassák meg. Kodály először elzárkózott ettől. Felesége, Emma asszony félrevonta a karnagyot, és csak ennyit sugott neki: „várjon csak, Mayer, majd én elintézem.” És a következő próbán már transzponálva énekelhették a fiúk a szóban forgó részeket. S a Missa Brevist (a „Bunker-mise”) a zsúfolásig megtelt székesegyházban világbemutatóként szólalt meg. Hamarosan, november 19-én a Nemzeti Színházban is elhangzott. Ezt megelőzően 10-én a Ciszterci Nagy Lajos Gimnáziumban Nyolczas Ipoly ciszterci atya rendezésében népdalismereti verseny volt. A zsűri elnöki tisztét Kodály Zoltán vállalta. Ugyanő elnökösködött az 1946. május 21-én a Zárda (ma Leöwey Klára Gimnázium) dísztermében sorra került újabb köztévézés népdal versenyen. A délutáni eredményhirdetés, melyet mi, diák-résztvevők nagy-nagy izgalommal vártunk, a székesegyház előtti téren volt. Kodályék a püspöki rezidencia erkélyén, Virág Ferenc me-

gyéspüspök társaságában foglaltak helyet. Lelkesen fújtuk a Nagyszalontai köszöntőt:

*„Amennyi fűszál van a tarka mezőben,
Annyi áldás szálljon Mesterünk fejére.”*

Ezután Kodály lejött közénk, eredményt hirdetett és minden résztvevőnek dedikált példányt nyújtott át a zenetanulóknak szánt műveiből.

A Missa Brevis - közben világhírű kórusok, zenekarok tűzték műsorukra, számos hangfelfvételt készült belőle, (2000-ben például az angliai Westminster katedrális kórusának tolmácsolásában elnyerte az év hangfelfvétel díját) - a következő években, évtizedekben többször elhangzott a pécsi székesegyházban 1967-ig, Kodály haláláig - nem egyszer az alkotó jelenlétében.

Valamikor a 60-as évek elején történt (pécsi tartózkodásakor a mester mindig itt vett részt a vasárnapi szentmisén), hogy a mise végeztével a templom bejáratánál beszélgettünk. Akkor már Hergenröder Miklós kanonok-karnagy volt a templom kórusának vezetője. A szellemes szójátékairól is közismert Halász Béla orgonaművész hozta a hírt, hogy kőhajításnyira innen, az akkor Nevelők Házában a másik nemzetközi hírű magyar zeneszerző, Kodály első tanítványainak egyike, Bárdos Lajos tart előadást a modális harmóniákról. Béla bácsi (ma dísztábla hirdeti emlékét egykori, Janus Pannonius utcai otthonának falán) most sem mulasztotta el a poén lehetőségét:

- Szívesen meghallgattam volna Bárdos tanár úr előadását a modális harmóniákról, de nekem most kodályi (kodályi) harmóniákat kellett megszólaltatnom.

Kodály Zoltán a nála szokatlan kacagással nyugtázta Béla bácsi furcsa tréfáját.

Első hitvese, Emma asszony halála után pécsi családból nősült; Péczely

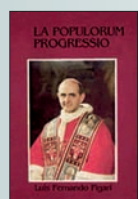
Saroltát vette feleségül. Ez még jobban városunkhoz kötötte a mestert, 1962-ben, 80 évesen kórusművet írt Az éneklő ifjúsághoz címmel. A kottán olvasható ajánlás így szól: „Agócsy Lászlónak, a pécsi éneklő ifjúság vezérének.” Az új mű szövegét Vargha Károly, pécsi főiskolai tanár írta. Kodály már jó előre intette a professzort: Kedves Vargha, olyan szöveget írjon, amelyik a vörös egyháznak is tetszik!” (A mester ezzel az uralkodó kommunista párt ideológusaira céltzott...) 1963 tavaszán kérésemre jelentős segítséget nyújtott, hogy a Janus Pannonius gimnáziumban ének-zene tagozatot indíthassunk. (12 évnyi érdemes működés után ez a részleg átkerült a meszesi Dobó utcai gimnáziumba, mely később felvette Kodály Zoltán nevét).

1965 tavaszán megbízott, hogy a Janus Pannonius és a Nagy Lajos Gimnázium egyesített vegyeskarával a keszthelyi Helikoni Ünnepeken bemutassam hatalmas méretű alkotását, a Kisfaludy Károly versre írt Mohácsot. Hitvesével, Sarolta asszonnyal jelen volt, beszédet is mondott a forró hangulatú ősbemutaton. A darab megszólalása előtt a Kisfaludy verset diákunk, Papp Lajos (ma nemzetközi hírű szívbész professzor) tolmácsolta. Mindez akkor történt, amikor a díktatúra az úgymond „felszabadulás” (értsd ezen a szöveget megszállás kezdetét) 20. évfordulóját ünnepelte. (Csupán a teljesen ostobák nem értették, hogy Kodály miért pont ezt a költeményt zenésítette meg a „jeles” évfordulóra, nem is szólva a műben fel-felbukkanó oroszos motívumokról...)

Ebben az időben jött a hír a Vatikánból, hogy a VI. Pál pápa által celebrált bíborosszentelésen a római rádió ének- és zenekara Kodály Budavári Te Deumát szólaltatta meg a Szent Péter bazilikában.

Néhány hónappal Kodály Zoltán 1967. március 6-án, életének 85. évében Budapesten bekövetkezett halála előtt a pécsi székesegyház énekkara Hergenröder Miklós kanonok-karnagy vezényletével - itteni ősbemutatóként - megszólaltatta a mester utolsó alkotását, az egyszólamú kórusra és orgonára írt Magyar Misét. A megragadóan szép, valóban ősi magyar zene talajában gyökerező alkotás (a 2. tétel például Tinódi-melódiát idéz) a II. Vatikáni Zsinat szellemében, a mise magyar szövegére született.

1976. október 24-én székesegyházunk tőzsomszédságában, alsó Sétátéren emlékezetes ünnepség keretében avatták fel az első életnagyságú, szabadtéri Kodály szobrot, Vargha Imre alkotását, akinek Szent István-szobra a Magyarok Nagyasszonya kápolnát díszíti a Vatikánban.

Negyven éve jelent meg a „Populorum progressio” enciklika

Megemlékeztek az ENSZ-ben a Populorum progressio (A népek fejlődéséről) kezdetű enciklika megjelenésének 40. évfordulójáról. „A politika a társadalom építésének alapvető dimenziója. A világban szükségünk van a politika újjászületésére és egy eszményképek ihlette új politikai nemzedékre” - hangsúlyozta Diarmuid Martin dublini érsek, Írország prímása az ENSZ-ben. VI. Pál pápa enciklikájának 40 évvel ezelőtti megjelenése alkalmából tartott New York-i megemlékezésen a főpásztor kiemelte, hogy ma olyan emberekre van szükség, akik fel tudják vállalni az ideálok valóságba való átültetésének kockázatát, legjobban felhasználva az erőforrásokat és a tehetséget mindenki javára. Vatikáni Rádió / Magyar Kurír

Kultúrát a politikába!

„Alig tudunk bízni a politikusi szavak erejében, a hang őszinteségében, a célok nyíltságában, a gesztusok aranyértékében. Nemzedékem megítélésében valahogyan devalválódott s még mindig inflációs korát éli a politika” - kezdi gróf Klebelsberg Kunó Jöjjetek, harmincas évek! című könyvének recenzióját Földi Mihály a Nyugat 1930. évi 2. számában. De Klebelsberg gondolataival, írásaival kilóg a politikusok sorából. Földi így folytatja könyvismertetését: „Cikkeivel figyelmet és rokonszenvet tudott kelteni a politika és a politikusok iránt. Érezzük, hogy... lélek beszél a politikusból. A politikusból? Ritka fordulat történik itt: egy politikus beszél, aki megtagadja a politikát.”

Igen, megtagadta a politikát, s elfordult a napi csetepaték tágas harcteréről, a tudás, az alkotás, a művelődés, a haladás nevében hadat üzent a pártéletnek, a pártprogramoknak, s a munka, az alkotás, a magyar és emberi történelem magaslatába emelkedett. A magyar közszellem minden más tevékenységgel szemben túlságos jelentőséget tulajdonít a politikának - szölte Klebelsberg egyik beszédében-, a napi politika nagy eseményei nagyobb perspektívában semmivé zsugorodnak össze, a messze kiható dolgokat pedig észre sem veszik. És, ami mindent kifejez: Nemcsak általános kultúra van - mondta -, van politikai kultúra is és a politikai kultúra süllyedéséből igen sokszor következtetéseket vonhat a külföld a magyar általános kultúra süllyedésére is.

Mi a politikai kultúra? Gondolkodás és viselkedés együtt, a politikus közszolgálatról való gondolkodásának és a közszolgálattal kapcsolatos cselekvéseinek összessége. Az, hogy hogyan látja távlatokban, évtizedekre előre az ország jövőjét, és milyen módon igyekszik feladatában, nemzetszolgálatában helytállni s a kitűzött célokat elérni.

Gróf Klebelsberg Kunó Magyarpécskán (Arad vm.) született 1875-ben, gimnáziumi tanulmányait a ciszterciák székesfehérvári gimnáziumában végezte. Egyetemi tanulmányait a budapesti, berlini, párizsi és a müncheni egyetem fakultásain végezte. 1898-ban a budapesti egyetemen politikai tudományokból doktorált. Változatos közigazgatási pályán, az első világháború alatt előbb vallás- és közoktatási, majd miniszterelnökségi államtitkár. Mielőtt 1921-ben vallás- és közoktatási miniszter lett, fél évig belügyminiszterként volt az előző Bethlen-kormány tagja. 1920 után népszerűség és elismertség szempontjából gróf Bethlen Istvánnak a választásokon ő lehetett volna az egyetlen érdemi vetélytársa. Klebelsberg ekkor maga kérte Bethlentől a kulturális tárcát. A miniszteri címet ugyanis nem hatalmi, politikai pozícióként, hanem az állam és a nemzet szolgálataként értelmezte. Meggyőződése volt, hogy a történelmi Magyarország széthullása után a kultúrát kell kiindulási alapnak tekinteni, amely biztosíthatja a nemzet megmentését, megújítását és feléledését.

Szinte szállóigévé váltak ezek a szavai: A magyar hazát ma elsősorban nem a kard, hanem a kultúra tarthatja meg és teheti ismét nagygyá. Mint elhivatott ember, nyíltan és szókimondóan harcolt: Egyik szomorú tünete közéletünknek, hogy bizony elég sok olyan gazdasági tényező, akinek a maga működése terén a többtermelés megvalósítása nem sikerült, e gazdasági balsikereire gyógyírt a szellemi kevesebb termeléstől vár, s ebben a gondolatzavarban egyesek megkísérelték, hogy meghonosítsák a kulturátlanság kultúráját... Ha van valami érdemem a nemzeti ügy körül, akkor ez az, hogy a nagyvonalú takarékoság szükségessége idején áttörhetetlen gátat tudtam emelni, hogy a kicsinyes

takarékosság be ne törjön a magyar művelődés kertjébe.

Klebelsberg politikai kultúrájában a legfontosabb erkölcsi elem a jogok és a kötelességek összhangja volt, és követelte az erkölcsi elvek érvényesülését a politikában is. Sokszor szölte a meddő pártpolitikai torzsalkodások ellen, s a vádlottak padjára ültette a mindenáron való ellenzéki séget: A nemzeteknek közömbös az, hogy a politikusok micsoda zászló alá esküdtek fel, a nemzetek élni, haladni, boldogulni akarnak... Egyik legvégtetesebb hibánk a pártoskodás... a versenytársból nagyon hamar vetélytárs, a vetélytársból nagyon hamar ellenség lesz... Le kell fokozni a köztudatban a politikai szereplés jelentőségét. Ne a politizálás, hanem a közegészségügyi, kulturális, tudományos és irodalmi, közgazdasági és szociálpolitikai alkotás legyen az új nemzedék eszményképe - írta egyik cikkében.

Álláspontját a politikusi és a miniszteri felelősségről pedig többek közt így fejtette ki: A magyar élet egyik sajnálatos hibája, hogy minálunk az utód rendszerint nem folytatja elődjének megkezdett munkáját, annak irányával rendszerint szakít, művét nem egyszer lerombolni igyekszik. Azért marad a politikai életben annyi reformtorzó. Politikai attitűdje jól kiviláglik a helyi politizálással kapcsolatos állásfoglalásában is: A városi politika elfajulásához vezet, ha ott napi és pártpolitikai kérdéseken vitatkoznak, személyeskednek, és eközben elhanyagolják saját városuk közügyeinek megvitatását és okos eligazítását.

Klebelsberg életművének központjában a gyermek állt, egészségének megőrzése, oktatása és művelése: Küzdenünk kell a tömegbetegségekkel, az analfabétizmussal, védenünk kell a nemzet erkölcsi egészségét és

minden eszközzel megakadályozni olyan női típus kifejlődését, amely nem akar gyermeket és gyűlöli a férjet... A magyar anya, aki világra hozza az újszülöttet és a magyar tudós, aki kutat és tanít, ugyanazt a célt szolgálja: Magyarország feltámadását.

Klebensberg 1932. október 11-én halt meg. Halálának 75. évfordulója kínál alkalmat a rá való emlékezésre. 1926-ban ő szervezte meg a tanyasi iskolai körzeteket, s 3 év alatt ötezer népisiskolát, ezekhez tanítói lakásokat, 1500 népkönyvtárat és 500 óvodát létesített. Minden faluban felkutatta a tehetségeket, s aztán ösztöndíjjal gondoskodott róluk. Hihetetlen gyorsasággal felépített három egyetemet. Elsőként valósított meg tudatos sportpolitikát és sportdiplomáciát. Külön költségvetési keretet harcolt ki a test-

nevelés számára. Létrehozta a Testnevelési Főiskolát, a Magyar Olimpiai Bizottságot, megépítette a margitszigeti Nemzeti Sportuszodát. Ő dolgozta ki a magyar kulturális külpolitikát, és alapította meg a külföldi magyar kulturális intézeteket. Az ő működése nyomán vállalhattak a múzeumok, közgyűjtemények állagmegőrző, feldolgozó, kutatói szerepet. Ő harcolt ki jelentős anyagi eszközöket a Magyar Tudományos Akadémia megmentésére. 1927-től az ő kezdeményezésére adtak a rádióban ismeretterjesztő műsorokat, amelyek a népművelésben komoly áttörést hoztak. Olyan művelt nemzetet képzelt el, amely a világ mércéjével méri magát.

A kommunista évtizedek szándékos elhallgatása után a nemzetet szolgáló

politikusai attitűdjét ma már sokan felfedezték és becsülik. Elismerik államférfiúi látásmódját és kulturális eszményeit. Klebensberg bár maga konzervatív politikus volt bárkivel, bármilyen párt tagjával hajlandó volt egy asztalhoz ülni, kész és képes volt szót érteni. Alighanem ez politikai kultúrájának leglényegesebb eleme, azon túl, hogy nem egyéni politikusi vagy pártérdek, hanem az elszegényedett nemzet kulturális felemeléséből kirajzolódó szebb jövőkép vezérelte. Tekintsük példaképnek, kiváltképp most, amikor politikai kultúrát nagyítóval sem találni, s az átgondolatlan takarékoság a megmaradás reményét is összezúzva betört a magyar művelődés kertjébe.

Dr. Schmidt Pál

Kodály-emlékdíjat kapott Ivasivka Mátyás

Ivasivka Mátyás karnagy és zene-tanár, a pécsi kórusmozgalom Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével kitüntetett kiemelkedő alakja Agócsy László és Antal György tanítványaként már ifjúkorában a kodályi zene-pedagógia lelkes híve lett. Éppen fél évszázada kezdte meg pécsi tanári tevékenységét a Nagy Lajos és a Janus Pannonius gimnáziumokban. Utóbbiban Kodály segítség-

gével és támogatásával 1963-ban megalapította az iskola zenei tagozatát, mely ma a Kodály Zoltán Gimnáziumban, Kertész Attila vezetésével működik.

1965-ben a Keszthelyi Helikonon a Nagy Lajos és Janus Gimnázium egyesített kórusaival ő mutatta be Kodály Zoltán utolsó nagy a capella vegyeskari művét,

a Kisfaludy-versre komponált Mohács-ot, mely a keszthelyi hivatalos bemutatók előtt Pécsen is felhangzott, egyik alkalommal a Mester jelenlétében. Ivasivka Mátyás Kodály személyes engedélyével 1964-ben nőikari változatban adta elő „A franciaországi változásokra” című Kodály-férfikart a Janus Gimnázium leánykarával, majd 1983-ban ugyanezen engedéllyre építve a Nemzeti dalt a

Janus Pannonius Nőikarral. A 60-as években a világ akkor legnagyobb zeneszerzőivel, Sztravinszkijjal, Brittenel, Orffal, Hindemith-tel, Sosztakoviccsal, Hacsaturjannal állt személyes levelezésben, melynek eredményeként legtöbbjük műveinek számos magyarországi és pécsi bemutatóját vezényelte, a Carl Orfftól kapott hangszerekkel pedig megalapította az ország első Orff-zenekarát.

1995 és 2003 között egykori tanára, Agócsy László nevét viselő zeneiskola igazgatója volt.

Bárdos Lajos utódként a Magyar Cserkészszövetség országos zenei vezetője.

Újságunk tiszteletbeli szerzőjének, sok-sok cserkész gondozójának ezúton is gratulálunk, további életéhez jó egészséget kívánunk!

ERIT 2007

Egyházmegyei Regionális Ifjúsági Találkozót tartottak Bogádon október elején. A nap sok-sok játékkal, vetélkedővel, énekléssel és nem kevesebb nevetéssel telt, majd 15.00-kor hálaadó szentmisével zárult.

A különböző sportversenyekben az eredmény a következőképpen alakult:

Nyertesek

Ultimate Freezbee:

1. helyezet: **Szent Mór Cserkészcsapat**
2. helyezet: **Sásd**

Röplabda:

1. helyezet: **Spájz Bojz**
2. helyezet: **Gumimacik**
3. helyezet: **Csak Csajok / Baranyajenő-Gödre**

Labdarúgás („Kicsik”):

1. helyezet: **Baranyajenő-Gödre**
2. helyezet: **Sásdi VSK**

Labdarúgás („Nagyok”):

1. helyezet: **Made in Hungary**
2. helyezet: **Pepe FC**

Asztalitenisz (Férfi):

1. helyezet: **Máre József**
2. helyezet: **Farkas Szilárd**
3. helyezet: **Pintér Ábel**

Asztalitenisz (Női):

1. helyezet: **Takács Viktória**
2. helyezet: **Gargya Enikő**
3. helyezet: **Kosári Kata**

Pécsszabolcs temploma

Magyarok Nagyasszonya napján ünnepelte búcsúnapját a pécsszabolcsi római katolikus templom. A háromnapos ünnep során szentmiséket, szentségimádásokat, fátylás záródoklatot tartottak.

Templomunk története

A századforduló táján a régi plébánia-templom egyre szűkebbnek bizonyult, egyre kevésbé volt alkalmas a hívek sokaságának befogadására. A régi templom a katolikus községi temető (a faluhoz közelebb eső temető) kereszty környékén állott. Eredete ismeretlen (?) - legalábbis a plébánia levéltárának anyagából eddig nem találtam a keletkezésére vonatkozó anyagot - mivel azonban Szabolcs község története az Árpád-kor kezdetére nyúlik vissza, nem valószínűtlen, hogy a településsel egyidős. 1788-ban bővítették, de a XX. század első éveire így is kicsinek bizonyult. (A régi templom történetére a későbbiekben még visszatérünk.)

1904-ben Mayer György lett itt a plébános, aki a hitközség történetének egyik legkiemelkedőbb alakja volt. Élete fő céljának tekintette, hogy új templomot építsenek. Ennek érdekében igyekezett megnyerni a püspöki uradalom támogatását.

Az uradalom gazdasági vezetője, az örkanonok azonban elutasította a plébánia kérelmét azzal indokolva azt: hogy a mecsekszabolcsi hívek nem érdemlik meg az új templomot, mert hitükben megfogyatkoztak, „s mint kevésbé templomba járos nép a régi kis templomban is elérnek.” Pedig már legalább 25-30 évvel korábban kellett volna az építkezésről gondolkodni és akkor nem fejlődtek volna a körülmények oda, ahova fejlődtek. Nem is szólva arról a körülményről, hogy 30-40 évvel korábban az építkezés is olcsóbb lett volna. 1906-ban gróf Zichy Gyula lett a pécsi püspök, akihez terjedelmes beadványt küldtek az építkezések ügyében. A jóllelt meggyespüspök

méltányolva a hitközség kérelmét, elrendelte a templom építését, mégpedig a hívek hozzájárulása nélkül. A plébános kérése magában foglalta azt

is, hogy mivel a székesegyház román stílusban épült, a szabolcsi templomot is ily stílusban építsék fel, kereszthajóval, akkora nagyságban, hogy a templomba járó hívek kényelmesen elférjenek benne.

Az első tervet Horváth István székesegyházi uradalmi mérnök készítette. Ezt azonban a Vallás és Közoktatási Minisztériumban nem fogadták el. A püspök ezek után Aigner Sándor budapesti műépítész bízta meg a templom tervének és költségvetésének elkészítésével. Az építész 1909. január 10.-én Szabolcsra járt, hogy a helyszíni viszonyokat tanulmányozza. Még ebben az évben el is készültek a tervek, amelyeket jóváhagyás végett ismét a minisztériumba terjesztettek fel. Ezt a tervet már elfogadták, és így 1910. április 25.-én megkezdődhetett az előmunkálatok.

Pünkösöd harmadján egyházhatósági fölhatalmazás folytán az építendő új templom alapkövét megszentelték, és a délnyugati sarokban elhelyezték.

A szertartást Mayer György plébános végezte.

1912. május 1.-én szállították a templom új harangjait, összesen négyet, amelyeket az aradi Hőnig Frigyes harangöntő cég készített.

A harangok latin nyelvű feliratait Mayer György plébános készítette. A négy új harangot a Rómában távollévő gróf Zichy Gyula püspök megbízásából Walter Antal általános püspöki helynök szentelte fel a Corpus Christi kápolnában 1911. május 2.-án. A püspök elfogadta a plébános által javasolt felszentelési időpontot: 1912. október 2. vasárnapját - október 13.-át - mivel a templom a Magna Domina Hungarorum tiszteletére lesz nevezve.

Alighogy a templom kívül-belül elkészült, alighogy felszentelték, a háború következtében máris veszteségek érték. 1916. december 13.-án délután 1-2 óra között meghúzták az összes harangot. Erre sok nép jött össze kíváncsian várva a harangok ledobását. Aznap este ledobták a déli toronyablakon a 80,5 kg-os és a 148 kg-os harangot, majd másnap délelőtt leeresztették a legnagyobb harangot, a 620 kg tömegűt. Így csak egy maradt, a 261 kg-os Szent György harang, minden imára, istentiszteletre, temetésre, vagy kiharangozásra. Egyedül maradt, némán siratva társait és a toronyóra is nagy harang hiányában csak negyedét üthetett.

A harangokat 1917. február 17.-én elszállították és különként 4 koronát, vagyis összesen 3.394 koronát fizettek értük.

Az eseményről Mayer György plébános így írt feljegyzéseiben: „Ezzel szépen csengő harangjaink szintén bevonultak, hogy változott alakban, mint ágyúk védjék drága hazánkat. Ha már ekkora áldozatot adtunk a harangok leszerelésével, vajha a jó Isten engedné, hogy hatalmas szavukkal az ellenséget elnémítanak és végre egész Európában csendet és békét teremtenének!”

Az orgona sípjai közül is sokat leszereltek hadi célokra. Ezeket utólag kellett pótolni, amit az Angster-cég végzett el. A háborús idők pusztításait némiképpen ellensúlyozták, hogy a ruhatár valamelyet gyarapodott. Név szerint is fennmaradt két oltárterítő készítőjének a neve: Feld Károlyné és Fenár Katalin.

Az új templom felépítése után a hitközség erejét messze meghaladta volna, hogy egyidejűleg két templomot is fenntartsion. Ezért Mayer plébános azt javasolta még a szenteléskor a püspöknek, hogy a régi templom tornyát, hajóját és sekrestyéjét bontsák le, míg a megmaradt szentélyt alakítsák át temetőkapornává. Így a székesegyházi uradalomnak sem jelent dupla kiadást a két templom tartása. A püspök ezt az előterjesztést elfogadta.

A templom belseje

A templomnak három bejárata van. A keleti, a déli főbejárat és a nyugati. A nyugati bejárat használaton kívüli. A kórusra a bejárat a déli főbejáratról

keletre található. Lépcső vezet a kórusra. A sekrestye bejárata északon van. A déli főbejáratnál a kórus alatt egy üvegfalal elkülönített belépő készült.

Belépve a templomba, baloldalt a Lourdesi barlang a Szűzanyával és Bernadettel látható. Tovább menve jobbra kis Szent Teréz, balra Szent Borbála szobra. A baloldali mellékoltáron Szent József szobra, a jobb oldalán Szent Margit, bal oldalán Szent Erzsébet szoborral.

A jobb oldali mellékoltár a Jézus Szíve oltára, jobb oldalon Szent Alajos, baloldalon Szent Margit. A jobb és baloldali mellékoltárnál egy-egy gyóntatószék található. Tovább haladva baloldalon a szószék a négy evangélistával: Lukács, Máté, Márk, János.

Szemben a szembemiséző oltárt láthatjuk tartozékával. Balra van a bejárat a szertárba. Jobbra a sekrestye kijárat, mellette a keresztelő kút található. A főbejáratnál szemben a szentélyben áll a főoltár Szűz Máriával közepén, karján a kis Jézussal. Tőle balra Szent István, az apostoli kettős

kereszttel, jobbra Szent László bárdal a kezében.

A mennyezetet Mária Jézussal a karján, a számos tetején ül. Tőle jobbra és balra két angyal, Szent Borbála a toronnyal, mellette három bányászszal látható. Bal oldalon földműves család és a Szent Jobb van ábrázolva. Felül a Szentlélek, a boltozaton pedig a következő felirat olvasható: Magyarok Nagyasszonya, könyörögj értünk! A freskót Gebauer Ernő festette.

A sok szép szobor, alkotás között kiemelkedik Szent Antal szobra.

forrás: www.luna.hu/pecsszabolcspleb

*Oh Nagyasszony, nemzetünk reménye,
rád szegezzük könnyelt szemünk.
Veszni indult István öröksége,
szép kertedben ős erényeink.
Szállj közénk és sírj te is velünk,
Vigasztald és mentsd meg nemzetünk.
Magyarok Nagyasszonya könyörögj értünk!*

Püspöki szeminárium

A nyár folyamán Dallos Tamás (Pécs), Hosnyánski Balázs (Nagydorog), Balabos Balázs (Balatonkeresztúr), nyertek felvételt a Pécsi Egyházmegye papnövendékei közé, felkészülésüket a Pécsi Püspöki Szemináriumban kezdi meg. Utólagosan nyertek felvételt Papp János (Újfehértó), valamint Vida Zsolt. A szeminárium kéri a hívek imádságos támogatását.

Igazságosság az egészségügyben

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Faludi Ferenc Akadémia szervezésében október 16-án konferenciát rendeztek Budapesten a magyar egészségügyi rendszer reformjáról, különös tekintettel arra, hogyan érintik a tervezett átalakítások a szegényeket és a betegeket. A rendezvényen elhangzottak összegzéseként mellékeljük Beer Miklós püspök, az MKPK Egészségügyi Bizottsága elnökének állásfoglalását az igazságosság érvényesüléséről az egészségügyben.

Az intézményes egészségbiztosítási rendszer az európai civilizáció fejlődési vonalát követve a XX. század fordulóján alakult ki Magyarországon. Olyan átfogó társadalmi intézményrendszerünk van, amelynek működési alapjait elsősorban nem az uralkodó elit akarata, hanem a munkavállalók és munkáltatók együttműködést kereső önszerveződése teremtette meg, ami Európában is különleges helyet foglal el.

A kötelező részvételen alapuló Országos Társadalombiztosító Intézet felállítása már 1928-ban megtörtént. A múlt században kialakult rendszer a szocializmus idején módosult. Az állam a méltánytalanul alacsonyan tartott bérek fejében mindenkinek élete végéig ingyenes egészségügyi ellátást ígért, de a visszatartott pénz nem került bele az egészségbiztosítás rendszerébe. Ez is része a mai államadósságnak.

Az egészségbiztosítás hazánk olyan intézményrendszere, ahol a szolidaritás elve érvényesül. Az egészségügyben ma még közjogi garanciákkal és kényszerekkel biztosítani lehet, hogy a tehervállalás az anyagi képességek, az igénybevétel pedig az egészségügyi szükséglet alapján történjen.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Igazságosabb és testvériesebb világot! című körlevelében (1996) sajnálatosnak nevezte, hogy több év elteltével sem sikerült közmegegyezésre jutni számos alapvető kérdésben, és nem

jött létre valódi társadalmi összefogás az ország hosszú távú érdekeinek figyelembevételével. Az egészségbiztosítási rendszer jelenlegi reformkonceptiója kapcsán a szakmai és civilszervezetek megnyilvánulásai azt mutatják, hogy az egészségügyi és egészségbiztosítási rendszer kérdésében sem alakult még ki egyetértés.

Társadalmunkban a legkiszolgáltatottabbak közé tartoznak a betegek, különösen ha még szegények is. Az Egyház nem csupán imádkozik a betegekért, de rendszeresen

látogatjuk is őket otthonukban és a szervezett kórházi lelkipozítás keretében. Két egyházi kórházat, egy rendelőintézetet, intézményi szintű házi betegápoló szolgáltatásokat működtetünk. Emellett figyelemmel kísérjük a meghatározó társadalmi intézmények, köztük az egészségügyi és egészségbiztosítási rendszer átalakítását, amely a betegek mellett a már-már embertelen anyagi és erkölcsi körülmények között lévő egészségügyi dolgozók, orvosok és ápolók helyzetét is jelentős mértékben befolyásolja. Az egészségügyben hangsúlyosan kell figyelembe venni a személyi méltóság, a szolidaritás és a szubszidiaritás elvét. A biztosítói verseny

külföldi tapasztalatai alapján félok, hogy a közfinanszírozás jelenlegi és esetleg tovább csökkenő szintjét a versengő magánbiztosítók egyre komolyabb önrészfizetéssel, szűkülő ellátási csomaggal ellensúlyozzák, ami súlyosan korlátozhatja az ellátásra szoruló beteg és szegény emberek hozzáférési lehetőségeit és életkörülményeit.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Faludi Ferenc Akadémia közös rendezvényének célja, hogy elősegítse a tisztánlátást és a társadalmi párbeszédet az egészségügyi rendszer igazságosabbá tételében.

Szerdahelyi Csongor
sajtóiroda-vezető
MKPK Sajtóiroda

Az Irgalmas Rend pécsi kórháza - Új könyv

Novemberben jelenik meg a Házmester '98 Kft. gondozásában lapunk állandó szerzőjének, Dr. Schmidt Pálnak Dr. Süle Tamással közösen írt könyve. A közel háromszáz oldalas, képekkel és dokumentumokkal gazdagon illusztrált munkában a szerzők a pécsi Irgalmas Kórház 210 éves történetét dolgozzák fel. A könyvbemutató dátumát a sajtón keresztül később teszük közzé.

Üdvözlét
a cserkész
jamboree-ról
Londonból
Doffkay Emese,
Pásztor Virág,
Szemeti Mónika,
Vacsora József.

Köszönjük,
hogy itt lehettünk!

Pécsi Advent 2007

Magyarország egyik leghíresebb, mediterrán hangulatú városában, ahol közel 2000 év óta él a kereszténység, kulturális bemutatásokat és adventi vásárt rendezünk minden év decemberében. Megyéspüspök úr szavait idézve: „Megnyílnak a Bazilika millenniumi bronzkapui, melyek hívnak és csalogatnak. A kapu nem lemezből készült, nem elválasztó falként áll előttünk, hanem venyige szőlőlevéllel, terméssel, a románkor szimbolikájában megtalálható állatkákkal, madarakkal.”

A Bazilika megtelik a kultúra jeles képviselőivel, akik európai és hazai kultúránk szebbnél szebb darabjait kínálják. A téren kézművesek kínálják portékáikat, hívogat a forralt bor és a kürtős kalács illata.

A Pécsi Advent ideje alatt ingyenesen látogatható a Bazilika és a Dómmúzeum. Keddtől szombatig délelőtt 11.00 és 12.30 órai kezdettel, előzetes bejelentkezéssel (tel.: 72/513-080) idegenvezető kíséretében tekinthetők meg az említett helyszínek.

December 7. és 21. között minden délután az egyházmegye területén élő kistérségek kalauzolják vendégeinket. Bemutatják hagyományvilágukat, népszokásaikat, kultúrájukat és a kezük munkájával készült kézműves termékeiket.

E rendezvénysorozattal nem csak a Bazilikát és annak terét kívánjuk megnyitni, hanem az emberi szíveket is, melyek kell, hogy békességet és szeretetet sugározzanak minden jóakarátú és jó szándékú ember felé, hogy a jó jobbra, a rossz pedig jóvá válhasson.

AZ ADVENTI ÜNNEPI NAPOK PROGRAMJAI INGYENESEN LÁTOGATHATÓK!

www.pecsiadvent.hu

Pécsi Advent